

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2165/2020
28.01.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Драган Крстић, адвокат из ..., против туженог Здравственог центра Врање, чији је пуномоћник Драган Стојановић, адвокат из ..., ради поништаја решења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 55/20 од 22.04.2020. године, у седници одржаној дана 28.01.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 55/20 од 22.04.2020. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 55/20 од 22.04.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена је првостепена пресуда Основног суда у Врању П1 бр. 186/19 од 15.10.2019. године, у делу којим је поништено решење туженог о отказу уговора о раду број .. од 07.07.2016. године, обавезан тужени да тужиљу врати на рад исплати неисплаћене зараде и накнади трошкове парничног поступка. Укинута је првостепена пресуда и одбачена тужба у делу захтева да се тужени обавезе да тужиљу врати на послове референта за ... послове у Служби за ... послове немедицинских служби Здравственог центра у Врању.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Другостепени суд је своју одлуку засновао на чињеничном стању утврђеном у

првостепеном поступку које се у конкретном случају ревизијом не може оспоравати сагласно члану 407. став 2. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је била у радном односу на неодређено време код туженог на пословима референта за ... послове Немедицинских служби у ЗЦ Врање. У поступку рационализације запослених тужени је донео Правилник о унутрашњој организацији и систематизацији послова од 28.03.2016. године, на који је Министарство здравља дало сагласност 18.05.2016. године. По тексту правилника на који је дата сагласност у Немедицинској служби је било предвиђено радно место референта за ... послове. Тужени је након добијене сагласности изменио Правилник, избрисао радно место ... референт и унео ново радно место референт за ... са једним извршиоцем и истом стручном спремом. Побитим решењем тужили је отказан уговор о раду због престанка потребе за њеним радом. Тужени није спровео анкету међу запосленима ни извршио бодовање, јер су послови радног места тужиле укинута. Утврђено је и да је отказ тужили дат као штетна радња по узбуњивача у смислу Закона о заштити узбуњивача, јер је тужила као члан комисије туженог за јавне набавке предузела дана 09.05.2016. године радње спољашњег узбуњивања.

Код овако утврђеног чињеничног стања, судови су усвојили тужбени захтев уз образложење да је отказ уговора о раду тужили дат у незаконито спроведеној процедури и као штетна радња у вези са узбуњивањем.

Правилно су, по оцени Врховног касационог суда, судови применили материјално право, одредбе члана 19. и 21. Закона о начину одређивања максималног броја запослених у јавном сектору, којима је прописана претходна сагласност надлежног министарства на акте о систематизацији радних места у јавним службама. Стога је без утицаја позивање ревидента на Одлуку о изменама и допунама правилника од 09.03.2016. године, јер та одлука није унета у текст Правилника предатог ради добијања сагласности. Обавеза прибављања сагласности подразумева да се текст на који је сагласност дата не може накнадно без поновне сагласности мењати, па се није могао мењати ни касније усвојеним Предлогом програма решавања вишка запослених немедицинских радника код туженог. Одлуком туженог од 19.05.2016. године предвиђено је спровођење анкете како међу запосленима који раде на пословима за које више не постоји потреба тако и где се смањује број извршилаца. Правилником о процедури за утврђивање вишка запослених немедицинских радника код туженог од 29.01.2016. године, прописани су критеријуми за бодовање запослених на радним местима за које је престала потреба. Критеријуми за бодовање нису примењени, мада је у служби немедицинских радника и даље постојала потреба за обављањем ... послова, јер је радно место ... референта само преименовано у радно место референта за Наведене повреде процедуре чине да је тужили отказ уговора о раду са позивом на одредбу члана 179. став 5. тачка 1. незаконито дат.

У тужби за оцену законитости појединачног акта послодавца којим је решавано о правима, обавезама и одговорности узбуњивача по основу рада, по посебним прописима, узбуњивач може истаћи навод да појединачни акт послодавца представља штетну радњу у вези са узбуњивањем. Утврђено је да је тужила сагласно одредби члана 29. Закона о заштити узбуњивача учинила вероватним да је отказ уговора о раду последица радњи усмерених на спољње узбуњивање. Стога посебан разлог незаконитости решења којим је тужили дат отказ уговора о раду сагласно одредби члана 27. Закона о заштити узбуњивача представља поступање туженог противно

одредби члана 21. Закона. Том одредбом је прописана забрана за послодавца да чињењем или нечињењем стави узбуњивача у неповољнији положај у вези са узбуњивањем, а нарочито ако се неповољнији положај односи на, између осталог, престанак радног односа.

На основу изнетог, Врховни касациони суд налази да су нижестепени судови правилно применили материјално право када су усвојили тужбени захтев тужиље, па је на основу члана 414. став 1. ЗПП одлучио у изреци.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић